

ພຣະທຳດານເຢືອນ - ເລກສື່ສົບ

ໂປໂລ

Jeff Pippenger

2024-01-04

ດານເຢືອນ ບົດທຳອິດ ເມື່ອນຳມາທັບຊ້ອນກັບ ດານເຢືອນ ບົດທີສີ່
ຍ່ອມເປັນຕົວແທນແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະ ອົງທີສອງ ຕັ້ງແຕ່ປີ 1798 ຫາ 1844.
ໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ ພຣະທຳດານເຢືອນໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກ ແລະ ສ່ວນທຳອິດເປີດຜະນຶກນັ້ນຄື ບົດທຳອິດ, ແປດ
ແລະ ເກົ້າ. “ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ” ບົດທຳອິດ, ສີ່ແລ້ວຈົ່ງເຈັດເຖິງເກົ້າ
ສະແດງໃຫ້ເຫັນປະຫວັດສາດແຫ່ງຂະບວນການມົນເລືອາຍທຳຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ.

ໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ (1798 ຫາ 1844) ຄວາມຈິງພື້ນຖານຂອງຂະບວນການແອັດເວັນຕົກສຳນັກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ,
ແລະໃນທຸກຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນກໍໄດ້ຖືກນຳສະແດງໄວ້ເທິງແຜນພູມຜູ້ບຸກເບີກປີ 1843.
ຮູບບັນຍາຍຂອງເນບູກາດເນັດຊາ ໃນດານເຢືອນບົດ 2 ຢູ່ໃນແຜນພູມນັ້ນ. ນິມິດໃນດານເຢືອນບົດ 7 ແລະ 8
ກໍຢູ່ໃນແຜນພູມນັ້ນ. “ເຄື່ອງບູຊາເປັນນິດ” ໃນບົດ 8 ກໍຖືກນຳສະແດງໄວ້, ເໝືອນກັນກັບ “ເຈັດເທືອ”
ໃນເລວີນິດບົດ 26. ວິບັດທັງສາມຂອງອິດສະລາມ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ນຳສະແດງໄວ້ໃນພຣະນິມິດບົດ 9, ກໍຢູ່ໃນນັ້ນ.
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເຕືອນລ່ວງໜ້າຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກວ່າ ຄວາມຈິງພື້ນຖານເຫຼົ່ານັ້ນຈະຖືກໂຈມຕີ.

“ຂໍໃຫ້ຜູ້ທີ່ຍືນຍົດເປັນຄົນເຜົ່າຍາມຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ເທິງກຳແພງຂອງຊີວິດເປັນຄົນທີ່ສາມາດເຫັນອັນຕະລາຍ
ກ່ອນທີ່ມັນຈະມາເຖິງປະຊາຊົນ,—ເປັນຄົນທີ່ສາມາດຈຳແນກລະຫວ່າງຄວາມຈິງກັບຄວາມຜິດ,
ຄວາມຊອບທຳກັບຄວາມບໍ່ຊອບທຳ.”

“ຄຳເຕືອນໄດ້ມາເຖິງແລ້ວວ່າ: ຢ່າໃຫ້ສົງໃດເຂົ້າມາທີ່ຈະລົບກວນຮາກຖານແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ
ຊຶ່ງພວກເຮົາໄດ້ກັບສ້າງຢູ່ເທິງນັ້ນນັບແຕ່ຂ່າວສານໄດ້ມາໃນປີ 1842, 1843, ແລະ 1844.

ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນຂ່າວສານນີ້, ແລະນັບແຕ່ນັ້ນມາຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍືນຍົດຕໍ່ໜ້າໂລກ,
ຊີວິດຕໍ່ແສງສະຫວ່າງທຳພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ.

ພວກເຮົາບໍ່ມີໃຈດຳລົງຈະຍົກເທົ້າຂອງພວກເຮົາອອກຈາກເວທີພື້ນຖານໄດ້ຖືກວາງໄວ້
ໃນຂະນະທີ່ວັນແລ້ວວັນເລົ່າພວກເຮົາໄດ້ສະແດງຫາອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍຄຳອະທິຖານອັນຈິງຈັງ,
ສະແດງຫາແສງສະຫວ່າງ.

ທ່ານຄົດຫຼືວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດລະຖົມແສງສະຫວ່າງທຳພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ?
ມັນຈະຕ້ອງເປັນດັ່ງນີ້ວ່າແຫ່ງຍຸກສະໄໝທັງປວງ.

ມັນໄດ້ນຳພາຂ້າພະເຈົ້າມາໂດຍຕະຫຼອດນັບແຕ່ເວລາທີ່ມັນໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້.” Review and Herald,
April 14, 1903.

ວຽກງານຂອງຊາຍຜູ້ຖືແບງປັດຝຸ່ນ,
ຊຶ່ງຈະຕ້ອງຖືກສຳເລັດໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ,
ກໍໄດ້ຖືກເປັນພາບແທນໂດຍອີຊາຢາເຊັນກັນ, ເມື່ອທ່ານໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງປະຊາຊົນໃນວັນສຸດທ້າຍ ແລະ
ວຽກງານທຳພຣະເຈົ້າຖືກເອີ້ນໃຫ້ເຮັດ, ເພາະວ່າຮາກຖານທັງໝົດໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ແລ້ວໃຫ້ຖືກຝັງກັບໂວດ້ວຍຄວາມ
ຜິດພາດກ່ອນວັນສຸດທ້າຍຈະມາເຖິງ.

ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ອອກມາຈາກເຈົ້າ ຈະສ້າງບັນດາບ່ອນຮ້າງເກົ້າແກ່ຂຶ້ນມາໃໝ່;
ເຈົ້າຈະຍົກຮາກຖານຂອງໝູ່ຊົນອາຍຊື່ນ; ແລະເຈົ້າຈະຖືກເອີ້ນວ່າ, ຜູ້ສ້ອມແປງຮອຍແຕກຮ້າວ,
ຜູ້ພົ້ນຜູ້ບັນດາຫົນທາງເພື່ອໃຫ້ມັນຄົນຢູ່ອາໄສ. ເອຊາຢາ 58:12.

“ບ່ອນຮ້າງເກົ້າແກ່”

ໝາຍເຖິງຄວາມຈິງທາງຫຼັກຄຳສອນທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບອຳນາດສອງປະການແຫ່ງການທຳໃຫ້ຮ້າງເປົ້າ ຄື ຄວາມນອກຮີດນອກຄອງ ແລະ ລັດທິສັນຕະປາປາ. ອຳນາດສອງປະການແຫ່ງການທຳໃຫ້ຮ້າງເປົ້າ ຄື ຄວາມນອກຮີດນອກຄອງ ຊຶ່ງຕໍ່ມາຖືກສືບຕໍ່ໂດຍລັດທິສັນຕະປາປາ ແມ່ນສິ່ງທີ່ William Miller ໄດ້ນຳໃຊ້ເປັນໂຄງຮ່າງສຳລັບຄຳພະຍາກອນທຸກຂໍ້ທີ່ທ່ານໄດ້ນຳສະເໜີ.

ແລະພວກເຂົາຈະສ້າງບັນດາບ່ອນຮ້າງເກົ້າແກ່ຂຶ້ນໃໝ່,
ພວກເຂົາຈະຍົກຊັບບັນດາບ່ອນທີ່ຄືກັນທຳລາຍມາແຕ່ກ່ອນ, ແລະພວກເຂົາຈະບຸຣະນະເມືອງທີ່ຮ້າງເປົ້າ,
ຄືບັນດາບ່ອນທີ່ຖືກທຳລາຍຕະຫຼອດຫຼາຍຊົ່ວໆອາຍຸຄົນ. ເອຊາຍາ 61:4.

ໂຄງຮ່າງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກນຳສະເໜີເປັນກອບນັ້ນ
ແມ່ນປະຫວັດສາດແລະຄວາມສຳພັນຂອງອຳນາດທັງສອງນັ້ນ. ການຟື້ນຟູ “ທາງຫົນເພື່ອຢູ່ອາໄສ”
ຄືການຟື້ນຟູກອບຂອງ Miller
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນຄວາມຝັນຂອງລາວໂດຍວຽກງານຂອງຊາຍຜູ້ຖືແບງບັດຝຸ່ນ. Isaiah
ໄດ້ໃຊ້ອັດຕະໂນມາເຖິງປະຫວັດຂອງ Ezra ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ກັບຄືນມາຈາກ Babylon ແລະໄດ້ຮັອມແບງ
Jerusalem ເພື່ອຊີ້ບອກເຖິງການຟື້ນຟູບັນດາບ່ອນຮ້າງເປົ້າແຕ່ກ່ອນ.

ຕັ້ງແຕ່ສະໄໝບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາມາຈົນເຖິງວັນນີ້
ພວກເຮົາໄດ້ຢູ່ໃນຄວາມລ່ວງລະເມີດອັນໃຫຍ່ຫຼວງ; ແລະເນື່ອງຈາກຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງພວກເຮົາ ພວກເຮົາ,
ກະສັດຂອງພວກເຮົາ, ແລະປະໂລຫິດຂອງພວກເຮົາ
ໄດ້ຖືກມອບໄວ້ໃນມືຂອງບັນດາກະສັດແຫ່ງດິນແດນທັງຫຼາຍ, ໃຫ້ແກ່ຄົນດາບ,
ໃຫ້ແກ່ການຖືກຈັບເປັນເຊວຍ, ໃຫ້ແກ່ການຖືກບຸ້ນສະດົມ, ແລະໃຫ້ແກ່ຄວາມອັບອາຍໜ້າຕາ,
ດັ່ງທີ່ເປັນຢູ່ໃນວັນນີ້. ແລະບັດນີ້ໃນຊ່ວງເວລາອັນສັ້ນ
ພຣະຄຸນໄດ້ຖືກສຳແດງຈາກພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອຈະປະໂວ້ຊາກທົດຫຼືອໃຫ້ພົ້ນໜີໄດ້,
ແລະເພື່ອປະທານຕະປູແກ່ພວກເຮົາໃນສະຖານບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ,
ເພື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຈະຊົງເຮັດໃຫ້ຕຳຂອງພວກເຮົາສະຫວ່າງຂຶ້ນ,
ແລະປະທານການຟື້ນຄືນກຳລັງເລັກນ້ອຍແກ່ພວກເຮົາໃນການເປັນທາດຂອງພວກເຮົາ.
ເພາະພວກເຮົາເປັນທາດຢູ່; ແຕ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາໄດ້ຊົງລະທັງພວກເຮົາໃນການເປັນທາດນັ້ນ,
ແຕ່ໄດ້ຊົງຂະຫຍາຍພຣະເມດຕາມາຍັງພວກເຮົາໃນສາຍຕາຂອງກະສັດແຫ່ງເປີເຊຍ,
ເພື່ອປະທານການຟື້ນຄືນກຳລັງແກ່ພວກເຮົາ, ເພື່ອສ້າງພຣະນິເວດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຂຶ້ນ,
ແລະເພື່ອຊ່ອມແບງບ່ອນຮ້າງຟັງຂອງມັນ, ແລະເພື່ອປະທານກຳແພງໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາໃນຍຸດ
ແລະໃນເຢຣຸຊາເລັມ. ເອຊາຍາ 9:7–9.

ເອຊາຍາ ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັອມແບງເຢຣຸຊາເລັມ ເປັນຕົວແທນຂອງ “ຊາກທົດຫຼືອຢູ່”
ຜູ້ຊົງເປັນຜູ້ຟື້ນຟູບັນດາທາງດິນເພື່ອໃຫ້ອາໄສຢູ່ໄດ້, ແລະ
ພວກເຂົາຄືຜູ້ທີ່ກຳລັງປະກອບພາລະກິດນັ້ນພາຍໃນບໍລິບົດຂອງຄຳອະທິຖານໃນ ເລວີຕີ 26,
ຊຶ່ງເອຊາຍາໄດ້ອ້າງເຖິງວ່າ “ຕັ້ງແຕ່ສະໄໝຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງພວກເຮົາມາ
ພວກເຮົາໄດ້ຢູ່ໃນການລ່ວງລະເມີດຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງຈົນເຖິງວັນນີ້; ແລະ ເພາະຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງພວກເຮົາ
ພວກເຮົາ, ກະສັດຂອງພວກເຮົາ, ແລະ ປະໂລຫິດຂອງພວກເຮົາ
ໄດ້ຖືກມອບໄວ້ໃນມືຂອງບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນທັງຫຼາຍ, ໃຫ້ແກ່ດາບ,
ແກ່ການຖືກກວາດຕ້ອນເປັນເຊວຍ, ແກ່ການຖືກບຸ້ນເຈົ້າ, ແລະ ແກ່ຄວາມອັບອາຍຂາຍໜ້າ.” “ວັນ”
ທີ່ລາວກຳລັງກ່າວເຖິງນັ້ນ ຄື “ວັນ” ທີ່ “ຊາກທົດຫຼືອຢູ່” ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ ພົ້ນຜູ້ບັນດາທາງດິນເພື່ອໃຫ້ອາໄສຢູ່ໄດ້.

ຜູ້ເຫຼືອຢູ່ຂອງເອຊາຍາແມ່ນພະຍານສອງຄົນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງໃນຕອນທ້າຍຂອງສາມມື້ເຄື່ງ,
ແລະເຮັດໃຫ້ຄຳອະທິຖານໃນເລວີຕີບົດ ບົດທີ 26 ສຳເລັດຄົບຖ້ວນ ດັ່ງທີ່ດ້ານເໜືອໄດ້ສະແດງໄວ້ໃນບົດທີ 9.

ເມື່ອເອຊາແລະຜູ້ຮ່ວມງານຂອງລາວໄດ້ກັບຄືນມາຈາກການເປັນເຊີຍ ແລະໄດ້ສ້າງເຢຣູຊາເລັມຂຶ້ນໃໝ່, ພວກເຂົາເປັນແບບຢ່າງແຫ່ງພາລະກິດການຟື້ນຟູອັນລຳຄ່າຂອງ Miller, ຊຶ່ງເປັນພາລະກິດແຫ່ງການຟື້ນຟູຄວາມຈິງພື້ນຖານຂອງ Miller. ດ້ວຍເຫດນີ້ ການເຂົ້າໃຈກອບໂຄງຂອງພາລະກິດຂອງ Miller ຈຶ່ງເປັນສິ່ງຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງ.

“ພວກອັກຄະສາວົກໄດ້ກໍ່ສ້າງເທິງຮາກຖານອັນໝັ້ນຄົງ, ຄືພຣະສິລາແຫ່ງຍຸກທັງປວງ. ເຂົາໄດ້ນຳເອົາກອນຫີນທີ່ເຂົາສະກັດອອກມາຈາກໂລກມາສູ່ຮາກຖານນີ້. ບັນດາຜູ້ກໍ່ສ້າງບໍ່ໄດ້ອອກແຮງເຮັດວຽກໂດຍປາສະຈາກອຸປະສັກ. ວຽກງານຂອງເຂົາຖືກເຮັດໃຫ້ຍາກລຳບາກຢ່າງຍິ່ງຍອດໂດຍການຕໍ່ຕ້ານຂອງສັດຕູຂອງພຣະຄຣິດ. ເຂົາຕ້ອງຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມດີດ້ານທາງສາສະໜາ, ອະຄະຕິ, ແລະຄວາມຊັງຊັງຂອງຜູ້ທີ່ກຳລັງກໍ່ສ້າງເທິງຮາກຖານອັນຜິດພາດ. ຫຼາຍຄົນຜູ້ທີ່ອອກແຮງເປັນຜູ້ກໍ່ສ້າງຄຣິສຕະຈັກ ອາດຖືກບຽບທຽບໄດ້ກັບພວກຜູ້ກຳແພງໃນສະໄໝຂອງເນເຮມີຍາ, ກ່ຽວກັບພວກເຂົາມີຄຳຂຽນໄວ້ວ່າ: ‘ບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ເທິງກຳແພງ, ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ເບກຫາບພາລະ, ພ້ອມທັງຜູ້ທີ່ຂຶ້ນຂຶ້ນ, ທຸກຄົນໃຊ້ມືຂ້າງໜຶ່ງເຮັດວຽກ, ແລະມືອີກຂ້າງໜຶ່ງຖືອາວຸດ.’ ເນເຮມີຍາ 4:17.” Acts of the Apostles, 596.

ໃນທັງສອງຂໍ້ຄວາມໃນພຣະທຳອີຊາຍາ, ວຽກງານນັ້ນຄືການຍົກຂຶ້ນຟື້ນຟູຮາກຖານແລະບ່ອນຮ້າງເປົ້າຂອງຫຼາຍຊົວອາຍຸຄົນ. ອີຊາຍາກຳລັງຊື້ບ້ອນເຖິງວຽກງານຝ່າຍວິນຍານຢ່າງໜຶ່ງ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນໂດຍວຽກງານຕາມຕົວອັກສອນ. ຮາກຖານເຫຼົ່ານັ້ນຄວນຖືກພິພິດກັກສາ, ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ ໃນທິສະດມັນໄດ້ຖືກປົກຄຸມໄວ້ຢ່າງໜັດສົນໂດຍຮາກຖານເທັດອັນປອມແບ່ງທີ່ທຳດ້ວຍອັນມະນີປອມ. ບຸກຄົນທີ່ອີຊາຍາລະບຸເຖິງນັ້ນ ກຳລັງຟື້ນຟູຄວາມຈິງອັນເປັນຮາກຖານຂອງພວກ Millerites, ບໍ່ແມ່ນອິດແລະຫີນຕາມຕົວອັກສອນ. ສັນຍາລັກຂອງຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນ ຄືກັບແນວຄວາມຄິດຂອງ Miller ກ່ຽວກັບອຳນາດທີ່ທຳໃຫ້ເກີດຄວາມຮ້າງເປົ້າສອງປະການ ຊຶ່ງໄດ້ຢຽບຍຳສະຖານນະມັດສະການແລະກອງທັບ ເປັນເວລາ “ຈັດເທືອ.”

ວຽກງານແຫ່ງການຟື້ນຟູນັ້ນໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ວ່າເປັນການຍົກຂຶ້ນ “ຮາກຖານ” ແລະ “ບ່ອນຮ້າງເປົ້າຂອງຫຼາຍຊົວອາຍຸຄົນ,” ແລະມັນໝາຍເຖິງວຽກງານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນການຟື້ນຄືນຄວາມຈິງອັນເປັນຮາກຖານ ໂດຍຜ່ານວິທີການທີ່ນຳເອົາເສັ້ນຄຳພະຍາກອນຕໍ່ເສັ້ນຄຳພະຍາກອນ, ນິຕິໜຶ່ງຈາກທີນີ້ ແລະ ນິຕິໜຶ່ງຈາກທີນັ້ນ. ວຽກງານແຫ່ງການສະຖາປະນາຂຶ້ນໃໝ່ຊຶ່ງຮາກຖານ ແລະ ບ່ອນຮ້າງເປົ້າ ແມ່ນວຽກງານແຫ່ງການນຳສະເໜີແລະ ປົກປ້ອງຄວາມຈິງເດີມ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ໃນແຜນພູມຂອງຜູ້ບຸກເບີກປີ 1843 ແລະ 1850, ຊຶ່ງແມ່ນຕາຕະລາງສອງແຜ່ນໃນຮາບາກກາບົດທີສອງ. ແລະ ວຽກງານນີ້ສຳເລັດລົງດ້ວຍວິທີການແຫ່ງຜົນປາຍລະດູຂອງ “ເສັ້ນຕໍ່ເສັ້ນ”. ມັນແມ່ນວຽກງານແຫ່ງການຫວນກັບໄປຫາທາງເກົ່າແກ່ຂອງເຢເຣູຊາ ທຳມະກາງຂໍ້ຂັດແຍ້ງກັບບັນດາຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຈະຄຳຈຸນຮາກຖານປອມ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍອັນຍະມະນີປອມໃນຄວາມຝັນຂອງມືນເລີ.

ສັດຕູກຳລັງສະແຫວງຫາທາງເບນຄວາມຄິດຈິດໃຈຂອງພົນອົງຊາຍແລະພົນອົງຍິງຂອງພວກເຮົາ ອອກຈາກພະລະກິດແຫ່ງການຕຽມຊົນຊາດໜຶ່ງໃຫ້ຍືນຍົດໄດ້ໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້. ການໃຫ້ເຫດຜົນອັນຫຼອກລວງຂອງມັນ

ຖືກວາງໄວ້ເພື່ອນຳພາຄວາມຄິດຈິດໃຈໃຫ້ທັນໜ້າຈາກອັນຕະລາຍແລະໜ້າທີ່ແຫ່ງເວລານີ້.

ພວກເຂົາຕົກວ່າບໍ່ເປັນສິ່ງໃດເລີຍ

ຕ່ຳແສງສະຫວ່າງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາຈາກສະຫວັນເພື່ອປະທານແກ່ໂຍຮັນ

ສຳລັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ພວກເຂົາສອນວ່າ ເຫດການຕ່າງໆທີ່ຢູ່ເບື້ອງໜ້າພວກເຮົາໃນບັດນີ້

ບໍ່ສຳຄັນພຽງພໍທີ່ຈະຮັບການເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ.

ພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ຄວາມຈິງອັນມີຕົ້ນກຳເນີດຈາກສະຫວັນເສຍຜົນ

ແລະບຸນເອົາປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈາກປະສົບການໃນອະດີດຂອງພວກເຂົາ

ໂດຍໃຫ້ສິ່ງແທນທີ່ເປັນວິທະຍາສາດອັນເທັດ.

"ພຣະຢາເວຕັດດັງນີ້ວ່າ ຈົ່ງຍົນຢູ່ຕາມໜັງທາງທັງຫຼາຍ ແລະເບິ່ງ ແລະສອບຖາມຫາທາງເກົ່າແກ່ທັງຫຼາຍ
ວ່າທາງອັນໃດເປັນທາງທີ່ດີ ແລະຈົ່ງດຳເນີນໃນທາງນັ້ນ." ເຢເຣມີຍາ 6:16.

"ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດສະແຫວງຫາທາງທີ່ຈະຮູ້ຖອນຮາກຖານແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ—ຮາກຖານທີ່ໄດ້ຖືກວາງ
ໄວ້ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງພາລະກິດຂອງພວກເຮົາ ໂດຍການສຶກສາພຣະຄຳຢ່າງອະທິຖານ
ແລະໂດຍການຊົງສຳແດງ. ເທິງຮາກຖານເຫຼົ່ານີ້ ພວກເຮົາໄດ້ກໍ່ສ້າງມາຕະຫຼອດຫ້າສິບປີຫຼ້າສຸດ.

ມະນຸດອາດຄິດວ່າຕົນໄດ້ພົບທາງໃໝ່

ແລະວ່າຕົນສາມາດວາງຮາກຖານທີ່ໜັ້ນຄົງກວ່າຮາກຖານທີ່ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ແລ້ວ.

ແຕ່ນີ້ເປັນການຫຼອກລວງຢ່າງໃຫຍ່. ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດວາງຮາກຖານອື່ນໄດ້

ນອກຈາກຮາກຖານທີ່ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ແລ້ວ."

"ໃນອະດີດ ມີຫຼາຍຄົນໄດ້ລົງມືສ້າງຄວາມເຊື່ອໃໝ່ ແລະສະຖາປະນາຫຼັກການໃໝ່.

ແຕ່ສິ່ງກໍ່ສ້າງຂອງເຂົາຍົນຢູ່ໄດ້ດົນບານໃດ? ມັນກໍ່ພັງທະລາຍລົງໃນໄມ້ຊ້າ

ເພາະມີໄດ້ວາງຮາກຖານໄວ້ເທິງພຣະສິລາ."

"ບັນດາສາວົກຮຸ່ນທຳອິດບໍ່ໄດ້ຕ້ອງປະເຊີນກັບຄຳເວົ້າຂອງມະນຸດອອກຫຼີ?

ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຕ້ອງຟັງທິດສະດີອັນເປັນເທັດ ແລະຈາກນັ້ນ ເມື່ອໄດ້ກັບທຳທຸກສິ່ງແລ້ວ

ຈົ່ງຍົນຢູ່ຕາມໜັງທາງ ໂດຍກ່າວວ່າ: 'ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະວາງຮາກຖານອື່ນໃດໄດ້'

ນອກຈາກຮາກຖານທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ແລ້ວ'? 1 Corinthians 3:11."

"ດັງນັ້ນ

ພວກເຮົາຈົ່ງຕ້ອງຍົກໝັ້ນຄວາມໝັ້ນໃຈແຕ່ເບື້ອງຕົ້ນຂອງພວກເຮົາໄວ້ຢ່າງໝັ້ນຄົງຈົນເຖິງທະວີກ.

ຖ້ອຍຄຳແຫ່ງລັດອຳນາດໄດ້ຖືກສົ່ງມາໂດຍພຣະເຈົ້າແລະໂດຍພຣະຄຣິດແກ່ປະຊາຊົນນີ້,

ນຳພາພວກເຂົາອອກຈາກໂລກທີ່ລະເຊີນຕອນ

ເຂົ້າສູ່ແສງສະຫວ່າງອັນແຈ່ມແຈ້ງແຫ່ງຄວາມຈິງສຳລັບເວລາປັດຈຸບັນ.

ດ້ວຍຮົມປາກທີ່ໄດ້ຮັບການແຕະຕ້ອງດ້ວຍໄຟບໍລິສຸດ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະກາດຂ່າວສານນັ້ນ. ພຣະ
ດຳລັດອັນມາຈາກສະຫວັນໄດ້ປະທັບຕາຮັບຮອງຄວາມແທ້ຈິງອັນແທ້ຂອງຄວາມຈິງທີ່ໄດ້ຖືກປະກາດນັ້ນ."

Testimonies, volume 8, 296, 297.

"ພະລະກິດແຫ່ງການຕຽມຊົນຊາດໜຶ່ງໃຫ້ສາມາດຍົນຢູ່ໃນວັນສຸດທ້າຍ,"

ແມ່ນພະລະກິດທີ່ກົງເວນອີງກັບຄຳພະຍາກອນສອງປະການຂອງ Ezekiel ໃນບົດທີສາມສິບເຈັດ.

ຂ່າວສານໜຶ່ງຖືກປະກາດໂດຍສຽງຂອງ Isaiah ໃນຖິ່ນກັນດານ, ແລະຂ່າວສານທຳອິດຂອງ Ezekiel

ໄດ້ນຳຜູ້ທີ່ໄດ້ຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນແຫ່ງເມືອງ Sodom ແລະ Egypt ເປັນເວລາສາມມື້ເຄິ່ງໃຫ້ມ້າຮວມກັນ.

ແລ້ວພວກເຂົາຈົ່ງຕະໜັກວ່າພວກເຂົາໄດ້ຢູ່ໃນເວລາຄອຍຖ້າຂອງ Matthew

ໃນຄຳອຸປະມາເຮືອງຍົງພົມມະຈັນສິບຄົນ. ແລ້ວພວກເຂົາຈົ່ງໄດ້ຍົນການເອີ້ນທີ່ຖືກປະທານແກ່ Jeremiah

ໃຫ້ແຍກສົງປະເສດອອກຈາກສົງດຳຊ້າ ຖ້າພວກເຂົາປາຖະໜາຈະກັບຄືນ.

ພວກເຂົາຍັງຕະໜັກອີກດ້ວຍວ່າຄຳອະທິຖານຂອງ Daniel ໃນບົດທີຫົກກໍ່ເປັນຄວາມຈິງສຳລັບເວລາປະຈຸບັນ.

ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າແລະເມື່ອພວກເຂົາເລືອກທີ່ຈະກັບຄືນ
ໂດຍການຍອມຮັບແລະປະຕິບັດໃຫ້ສຳເລັດຕາມເງື່ອນໄຂແຫ່ງຂ່າວປະເສີດ,
ແລ້ວພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຂ່າວສານທີ່ສອງຂອງ Ezekiel ແລະຍືນຂຶ້ນເທິງຕົນຂອງຕົນເອງ
ເປັນກອງທັບອັນເກຣງຂາມ.

“ພາລະກົດແຫ່ງການຕຽມປະຊາຊົນໜຶ່ງໃຫ້ຍືນຢູ່ໃນວັນສຸດທ້າຍ”
ສຳເລັດລົງໂດຍຜ່ານວິທີການແຫ່ງຜົນປາຍລະດູຄື “ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ.”
ພາລະກົດນັ້ນປະກອບມີວຽກງານແຫ່ງການຟື້ນຟູຄວາມຈິງຂອງພວກ Millerite
ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນຢູ່ໃນແຜນພູມບຸກເບີກປີ 1843 ແລະ 1850.
ແຜນພູມທັງສອງນັ້ນແມ່ນຕາຕະລາງສອງອັນຂອງ Habakkuk ແລະພວກມັນຈະຕ້ອງຖືກວາງທັບກັນ
(ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ), ແລະໂດຍການເຮັດດັ່ງນັ້ນ ແຜນພູມທັງສອງຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຈິງພື້ນຖານທີ່ຈະຖືກ
ຟື້ນຟູໃນວັນສຸດທ້າຍໂດຍຊາຍຜູ້ຖືແບງບັດຝຸ່ນ.

ເມື່ອນຳມາຮວບຮວມເຂົ້າດ້ວຍກັນ, ບັນທັດຕັບັນທັດ, ພວກມັນຊື້ອກເຖິງຄວາມຜິດພາດໃນແຜນພາບປີ
1843, ຊຶ່ງຫຼັງຈາກນັ້ນໄດ້ຖືກແກ້ໄຂໃນແຜນພາບປີ 1850. ເມື່ອພິຈາລະນາເປັນຕາຕະລາງດຽວ
(ບັນທັດຕັບັນທັດ) ແລ້ວ, ພວກມັນຈຶ່ງເປັນຕົວແທນທັງປະສົບການຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະປະຫວັດສາດທີ່ຖືກຊ່ອນໄວ້ຂອງຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດ, ເພາະວ່າເມື່ອຢູ່ຮ່ວມກັນແລ້ວ
ພວກມັນສະແດງໃຫ້ເຫັນການຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ, ໄລຍະເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າ, ສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄືນ,
ແລະວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ແລະການຜິດຫວັງອັນຍັງໃຫຍ່.

ມັນແມ່ນຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ, ສຽງຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນ ແລະ ຄວາມຜິດຫວັງອັນຍັງໃຫຍ່
ທີ່ເປັນປະຫວັດສາດອັນຖືກຊ່ອນໄວ້ຂອງຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດ. ນີ້ແມ່ນໂຄງສ້າງຂອງຄວາມຈິງ,
ເພາະວ່າຄວາມຈິງຕັ້ງຢູ່ເທິງຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ວ່າ ຕົວອັກສອນຕົ້ນ ແລະ ຕົວອັກສອນສຸດທ້າຍຂອງຄຳພາສາເຮັບເຮີ
“truth” ເປັນຢ່າງດຽວກັນກັບຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ ແລະ ຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງປະຫວັດສາດນັ້ນ.
ຕົວອັກສອນກາງ ແລະ ຕົວອັກສອນທີ່ສືບສາມ ເປັນສັນຍາລັກຂອງການກະບົດ
ດັ່ງທີ່ຖືກແທນໂດຍບັນດາຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນ. ແຜນພາບທັງສອງ
ເມື່ອຖືກນຳມາລວມກັນແລ້ວ ກໍຈັດໃຫ້ມີພະຍານສອງປາກຕໍ່ຄວາມຈິງທາງຄຳພະຍາກອນຂອງພວກ
Millerites ຊຶ່ງຈະຖືກຟື້ນຟູໂດຍຊາຍຜູ້ຖືແບງບັດຝຸ່ນ, ແຕ່ພ້ອມກັນນັ້ນ
ມັນຍັງຊື້ອກປະສົບການທີ່ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າແຫ່ງປະສົບການຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າ.

ຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນທຸງສັນຍານ (ໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າ)
ໄດ້ປະເຊີນກັບຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດຂອງພວກເຂົາໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020, ແລະຕໍ່ມາໃນເດືອນກໍລະກົດ
2023 ພວກເຂົາກໍໄດ້ຖືກນຳສະເໜີຂໍ້ຄວາມຈາກສຽງໜຶ່ງທີ່ຮ້ອງຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານ.
ສຽງນັ້ນໄດ້ຮ້ອງເອີ້ນໃຫ້ພວກເຂົາກັບຄືນ.

ໃນຈຸດນີ້ໃນປະຫວັດສາດທີ່ຖືກບົດບັງຂອງຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດ, ການກະບົດຈະຖືກສຳແດງອອກ,
ເພາະຫຼັກໝາຍຖັດໄປແມ່ນເວລາທີ່ຊາຍຜູ້ຖືແບງບັດຝຸ່ນໄດ້ຮວບຮວມເພັດພອຍ
ແລະໂຍນພວກມັນເຂົ້າໃສ່ຫີບ. ແລ້ວພວກມັນກໍສ່ອງແສງສະຫວ່າງຫຼາຍຂຶ້ນສົບເທົ່າ. ໃນຈຸດນັ້ນ Miller
ໄດ້ຖືກບຸກໃຫ້ຕົ້ນ. ເມື່ອພວກພົມມະຈາຣີ (Miller) ຕົ້ນຂຶ້ນ, ກໍສາຍເກນໄປແລ້ວ.
ການຟື້ນຟູບ່ອນຮ້າງເບົາຂອງຫຼາຍຊົນອາຢຊິນ ແມ່ນເປັນພາລະກົດທີ່ພະຍານທັງສອງຈະຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມ.
ພາລະກົດນັ້ນກໍລັງຖືກດຳເນີນຢູ່ໃນບັດນີ້.

ໂຄງຮ່າງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງ William Miller ທີ່ຖືກສະແດງໂດຍນິມິດແຫ່ງແມ່ນ້ຳອູໄລ,
ໃນພຣະທຳດານໂອນ ບົດ 7, 8 ແລະ 9 ນັ້ນ ແມ່ນອຳນາດສອງປະການທີ່ນຳຄວາມຮ້າງເບົາມາ ຄື
ລັດທິນອກສາສະໜາ ແລະ ລັດທິສັນຕະປາປາ; ແລະ ໂຄງຮ່າງສຳລັບ Future for America ແມ່ນ

ລັດທິນອກສາສະໜາ (ມັງກອນ), ຕິດຕາມດ້ວຍ ລັດທິສັນຕະປາປາ (ສັດຮ້າຍ) ແລະ ໂປຣແຕສະແຕນທິຫລັງຖອຍ (ຜູ້ພະຍາກອນບອມ). ກຸນແຈທິສະຖາປະນາທັງສອງໂຄງຮ່າງນີ້ ອີ້ ບັນດາຂໍ້ຮຽນຂອງອັກຄະສາວົກໂປໂລ. ອັກຄະສາວົກໂປໂລແມ່ນສຽງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທິເຊືອມໂຍງອົດສະຣາ ອນໃນສະໄໝບູຮານເຂົ້າກັບອົດສະຣາເອນຝ່າຍວິນຍານ. ກ່ອນການກັບໃຈຂອງທ່ານ, ໂປໂລມີຊື່ວ່າ Saul, ຊຶ່ງມີຄວາມໝາຍວ່າ "ຖືກເລືອກສັນ" ຫຼື "ຖືກຈັດຕັ້ງອອກມາ".

ໂປໂລໄດ້ຖືກເລືອກ (ຄັດສັນ) ໃຫ້ເປັນອັກຄະສາວົກແກ່ຊາວຕ່າງຊາດ, ແລະນອກຈາກສົງຄົນແລ້ວ ທ່ານຍັງຖືກເລືອກເນື່ອງດ້ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງທ່ານຕໍ່ພຣະຄຳພີເດີມີ. ໃນການຂຽນພຣະຄຳພີໃໝ່ເປັນສ່ວນໃຫຍ່ນັ້ນ, ບໍ່ມີຜູ້ຂຽນຄົນໃດໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈພຣະຄຳພີເດີມີເຊັ່ນດຽວກັບໂປໂລ. ທ່ານຖືກເລືອກໃຫ້ນຳໜ້າໃນການປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ຊາວຕ່າງຊາດ, ແຕ່ທ່ານຍັງຖືກເລືອກໃຫ້ສະຖາປະນາ ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຄຳພີເດີມີ ກັບປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທິຕິຕາມມາຫຼັງຈາກຊ່ວງເວລາແຫ່ງໄມ້ກ້າງແຂນ. ປາສະຈາກຄຳພະຍານຂອງໂປໂລ ຄວາມເຂົ້າໃຈດ້ານຄຳພະຍາກອນຂອງພວກມົນເລໂຮຕ໌, ແລະຂອງ Future for America, ຈະບໍ່ມີຢູ່ເລີຍ. ໃນປະຫວັດສາດດຽວກັນນັ້ນ ທິອີສະຣາເອນຕາມເນື້ອໜັງຖືກຢຳຮ້າງຈາກການເປັນປະຊາຊົນທິພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກ, ໂປໂລໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ຊີ້ບອກວ່າ ອິສະຣາເອນໃນສະໄໝໂບຮານນັ້ນ ເຖິງແມ່ນໃນເວລານັ້ນໄດ້ຖືກຢຳຮ້າງຈາກພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ກໍຍັງເປັນສັນຍະລັກຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງອິສະຣາເອນຝ່າຍຈິດວິນຍານ. ກົດເກນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຈຳເປັນສຳລັບຂະບວນການຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະອົງທີສາມ ຕັ້ງຢູ່ເປັນຫຼັກເທິງບົດຂຽນຂອງອັກຄະສາວົກໂປໂລ.

ເນື່ອງດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະພິຈາລະນາຫຼັກການບາງປະການແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ໂປໂລໄດ້ຊີ້ບອກໄວ້ ຊຶ່ງໄດ້ສົ່ງຜົນຕໍ່ຂ່າວສານຂອງພວກມົນເລໂຮຕ໌, ອັນຖືກຈັດວາງໄວ້ພາຍໃນໂຄງສ້າງຂອງອຳນາດສອງປະການທີ່ນຳຄວາມຮ້າງເບົາມາ, ແລະໃນການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ພວກເຮົາກໍຈະພິຈາລະນາດ້ວຍວ່າຫຼັກການເຫຼົ່ານັ້ນສົ່ງຜົນຕໍ່ໂຄງສ້າງຂອງອຳນາດສາມປະການທີ່ນຳຄວາມຮ້າງເ ບົາມາແນວໃດ.

ຍັງກ່ອນນັ້ນ, ພົນອ້າງທັງຫຼາຍ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ປາດຖະໜາໃຫ້ທ່ານທັງຫຼາຍຂາດຄວາມຮູ້ວ່າ ບັນພະບຸດຂອງພວກເຮົາທັງໝົດໄດ້ຢູ່ໃຕ້ເມກ ແລະທັງໝົດໄດ້ຜ່ານທະເລໄປ; ແລະທຸກຄົນໄດ້ຮັບບັບຕີສະມາເຂົ້າໃນໄມເຊ ໃນເມກແລະໃນທະເລ; ແລະທຸກຄົນໄດ້ກິນອາຫານຝ່າຍວິນຍານຢ່າງດຽວກັນ; ແລະທຸກຄົນໄດ້ດື່ມເຄືອງດື່ມຝ່າຍວິນຍານຢ່າງດຽວກັນ: ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ດື່ມຈາກພຣະສິລາຝ່າຍວິນຍານທິຕິຕາມເຂົ້າໄປ: ແລະພຣະສິລານັ້ນຄືພຣະຄຣິດ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ພໍພຣະທັຍຄົນສ່ວນຫຼາຍໃນພວກເຂົາ: ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ລົ້ມຕາຍລົງໃນຖົນກັ່ນດານ. ບັດນີ້ ສົ່ງເຫຼົ້າເກີດຂຶ້ນເປັນຕົວຢ່າງແກ່ພວກເຮົາ ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ປາດຖະໜາສົ່ງຊົ່ວ ເໝືອນຢ່າງທີ່ເຂົາໄດ້ປາດຖະໜານັ້ນ. ແລະຢ່າເປັນຄົນນັບຖືຮູບເຄົາລົບ ເໝືອນຢ່າງບາງຄົນໃນພວກເຂົາ; ຕາມທີ່ມີຂຽນໄວ້ວ່າ, ປະຊາຊົນໄດ້ນັ່ງລົງເພື່ອກິນແລະດື່ມ ແລະໄດ້ລຸກຂຶ້ນເພື່ອຫຼິ້ນ. ແລະຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາປະພຶດຜິດປະເພນີ ເໝືອນຢ່າງບາງຄົນໃນພວກເຂົາໄດ້ປະພຶດ ແລະໄດ້ລົ້ມຕາຍໃນມືດຽວສອງໝື່ນສາມພັນຄົນ. ແລະຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາທົດລອງພຣະຄຣິດ ເໝືອນຢ່າງບາງຄົນໃນພວກເຂົາທົດລອງ ແລະຖືກໄກທຳລາຍ. ແລະຢ່າຈົມບົນ ເໝືອນຢ່າງບາງຄົນໃນພວກເຂົາໄດ້ຈົມບົນ ແລະຖືກຜູ້ທຳລາຍທຳລາຍ. ບັດນີ້ ສົ່ງທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ເກີດແກ່ເຂົາເພື່ອເປັນຕົວຢ່າງ: ແລະໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ເພື່ອເຕືອນສະຕິພວກເຮົາ ຜູ້ທີ່ປາຍຍຸກຂອງໂລກໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ. 1 ໂກຣິນໂທ 10:1-10.

ໃນສົບຂັ້ນຮຸ່ນຄຳພີສິ້ນໆ, ໂປໂລໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ
ພິທີບັບຕີສະມາໄດ້ຖືກສະແດງເປັນແບບລ່ວງໜ້າໃນການຂ້າມທະເລແດງ, ແລະວ່າ
ພຣະສິລາທິຕິຕາມຊົນຊາດອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານນັ້ນ ເປັນ "ພຣະສິລາຜ່າຍວິນຍານ,"
ແລະພຣະສິລານັ້ນຄືພຣະຄຣິດ. ທ່ານໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ
ອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານເປັນແບບຢ່າງສຳລັບບັນດາຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນວັນສຸດທ້າຍ.
ຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ເປັນຄຳເຕືອນ, ແລະຕອນນີ້ກໍເປັນປະເດັນແຫ່ງການໂຕ້ຖຽງລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ຄິດຖືຄວາມຈິງ
ແລະຜູ້ທີ່ຄິດຄ້ານຄວາມຈິງ. ນັກທິດສະດີສາດແອດເວັນຕົສທ໌ສອນວ່າ ໂປໂລພຽງແຕ່ກຳລັງຊີ້ບອກວ່າ ປະຫວັດ
ສາດຂອງອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານໄດ້ສະແດງບົດຮຽນທາງສົນທິທຳທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດໃນວັນ
ສຸດທ້າຍເຂົ້າໃຈ, ແຕ່ພວກເຂົາຍິນຍອມວ່າ ໂປໂລໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ
ປະຫວັດການຂອງອິດສະຣາເອນຕາມຕົວອັກສອນນັ້ນ
ແທ້ຈິງແລ້ວຈະຕ້ອງຖືກຊ້ຳອີກໂດຍອິດສະຣາເອນຜ່າຍວິນຍານ.
ຊີວິດຕົວເມືອງມັກໃຊ້ຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ເພື່ອຍິນຍອມຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ສິ່ງໃດຄືຄວາມໝາຍທີ່ໂປໂລຕັ້ງໃຈຈະສົ່ງ.

"ຜູ້ພະຍາກອນໃນສະໄໝບູຮານແຕ່ລະທ່ານໄດ້ກ່າວສຳລັບເວລາຂອງພວກເຮົາຫຼາຍກວ່າສຳລັບເວລາຂອງທ່ານ
ເອງ, ດັ່ງນັ້ນການພະຍາກອນຂອງທ່ານຈຶ່ງມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ສຳລັບພວກເຮົາ.
'ບັນດາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເກີດແກ່ເຂົາທັງຫຼາຍເພື່ອເປັນແບບຢ່າງ: ແລະໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ເພື່ອເຕືອນສະຕິພວກເຮົາ,
ຜູ້ທີ່ປາຍຍຸກຂອງໂລກໄດ້ມາເຖິງ.' 1 Corinthians 10:11. 'ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ເປັນການຮັບໃຊ້ແກ່ຕົນເອງ,
ແຕ່ເປັນການຮັບໃຊ້ແກ່ພວກເຮົາ,
ໃນບັນດາສິ່ງທີ່ບັນດາຖືກປະກາດແກ່ພວກທ່ານໂດຍຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ພວກທ່ານ
ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຜູ້ຖືກສົ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ;
ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກທູດສະຫວັນປາຖະໜາຢາກເພິ່ງພົບເບິ່ງ.' 1 Peter 1:12...."

"ພຣະຄຳພີໄດ້ສະສົມແລະຮວບຮວມຊັບສົມບັດຂອງຕົນໄວ້ສຳລັບຄົນຮຸ່ນສຸດທ້າຍນີ້.
ເຫດການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທັງປວງ
ແລະບັນດາການດຳເນີນອັນສະຫງ່າງາມແລະນ່າຄາລະວະໃນປະຫວັດສາດພຣະສັນຍາເດີມ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຊ້ຳອີກ
ແລະກຳລັງເກີດຂຶ້ນຊ້ຳອີກໃນຄຣິດຕະຈັກໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້." Selected Messages, book 3, 338,
339.

ເຫດການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ການດຳເນີນການອັນເຄັ່ງໂຂ້ມໃນປະຫວັດສາດພຣະສັນຍາເກົ່າ "ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຊ້ຳອີກ
ແລະ ກຳລັງເກີດຂຶ້ນຊ້ຳອີກໃນຄຣິດຕະຈັກໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້," ນີ້ແມ່ນວິທີທີ່ Sister White
ສະຫຼຸບຄວາມໝາຍຂອງໂປໂລໃນຂັ້ນຮຸ່ນຄຳເຫຼົ່ານີ້.

ໃນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະບ່ອນທຳລາຍການລະບຸຂອງໂປໂລທີ່ວ່າ
ອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານເປັນພາບສັນຍະລັກທີ່ສະແດງປະຫວັດຂອງອິດສະຣາເອນຕາມຕົວອັກສອນ,
ຊາຕານໄດ້ຍັດເຢັດການໂຈມຕີຫຼັກສອງປະການຕໍ່ຫຼັກການແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນີ້. ປະການທຳອິດ
ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄປແລ້ວ ແມ່ນຄຳອ້າງທີ່ວ່າ ໂປໂລພຽງແຕ່ກຳລັງລະບຸວ່າ
ປະຫວັດສາດເຫຼົ່ານັ້ນເປັນບົດຮຽນທາງສົນທິທຳ. ຄຳສອນອັນຜິດນັ້ນເປັນຄວາມຈິງເພີ່ມເຕີມໜຶ່ງ ແລະ
ຄວາມຈິງເຄັ່ງໜຶ່ງນັ້ນບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງເລີຍ. ເປັນຄວາມຈິງຢູ່ວ່າ
ບົດຮຽນທາງສົນທິທຳອາດຖອດອອກໄດ້ຈາກປະຫວັດສາດຂອງອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ
ນັ້ນໄວ້ເພື່ອປະໂຫຍດແກ່ຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນວັນສຸດທ້າຍ; ແຕ່ເມື່ອສິ່ງນັ້ນຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອປະຕິເສດວ່າ
ປະຫວັດສາດເຫຼົ່ານັ້ນຍັງເປັນພາບປະກອບຂອງເຫດການທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຊ້ຳອີກດ້ວຍ,
ມັນກໍກາຍເປັນຄວາມຈິງເພີ່ມເຕີມໜຶ່ງ ຊຶ່ງຖືກອອກແບບມາເພື່ອປະຕິເສດຄວາມຈິງ.

"ບັດນີ້ພຣະພອນຫຼີກສາບແຈ້ງໄດ້ຖືກວາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ—ເປັນພຣະພອນ
ຖ້າພວກເຂົາອອກມາຈາກໂລກ ແລະແຍກຕົນອອກເປັນບໍລິສຸດ

ແລະດຳເນີນໃນທາງແຫ່ງການເຊືອຟັງອັນຖ່ອມຕົນ; ແລະເປັນຄຳສາບແຊ່ງ
ຖ້າພວກເຂົາສົມທົບກັບພວກບູຊາຮູບເຄົາລົບ ຜູ້ຍຸບຢູ່ເທິງຂຽນຮ້ອງອັນສູງສົງຂອງສະຫວັນ. ບາບ
ແລະຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງອິດສະຣາເອນຜູ້ກະບົດໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້
ແລະພາບນັ້ນຖືກນຳສະເໜີຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາເປັນຄຳເຕືອນ
ວ່າຖ້າພວກເຮົາລອກແບບແບບຢ່າງແຫ່ງການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກເຂົາ ແລະຫັນໜ້າຈາກພຣະເຈົ້າ
ພວກເຮົາຈະລົ້ມລົງຢ່າງແນ່ນອນເໝືອນດັ່ງພວກເຂົາໄດ້ລົ້ມ.
'ບັນດາສົງເຫັນໄດ້ຕັດແກ່ພວກເຂົາເພື່ອເປັນແບບຢ່າງ: ແລະໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ເພື່ອເຕືອນສະຕິພວກເຮົາ
ຜູ້ຊົງປາຍຍຸກຂອງໂລກໄດ້ມາເຖິງ.'" Testimonies, volume 1, 609.

ຄວາມຈິງຢ່າງໜຶ່ງບໍ່ຄວນຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອປະຕິເສດຄວາມຈິງອື່ນຢ່າງໜຶ່ງ, ເພາະເມື່ອເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ
ມັນກໍ່ປ່ຽນຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ກາຍເປັນຄວາມຕົວະ.

"ຖ້ອຍຄຳຂໍ້ໜຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ຈະຕ້ອງບໍ່ຖືກນຳມາໃຊ້ເພື່ອທຳລາຍອີກຂໍ້ໜຶ່ງ." The Great
Controversy, 371.

ຄຳສອນທີ່ວ່າປະຫວັດສາດຂອງອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານເປັນພຽງບົດຮຽນທາງສົນທິທຳເທົ່ານັ້ນ
ມັກຖືກນັກທິດສະດີສາດແອັດເວັນຕົກນຳໃຊ້ເພື່ອທຳລາຍພຣະຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະມັນເປັນໜຶ່ງໃ
ນບັນດາຄວາມຈິງເຄັ່ງໜັງທີ່ຖືກລວມໄວ້ໃນອາຫານແຫ່ງນິທານປະດິດທີ່ຈັດຕັ້ງມເພື່ອຫລອກລວງປະຊາຊົນຂ
ອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຮັບເອົາຄຳຕົວະ,
ແລະຄຳຕົວະທີ່ພວກເຂົາຮັບເອົານັ້ນຖືກລະບຸໄວ້ໃນບົດຂຽນຂອງອັກຄະສາວົກໂປໂລ.

ການໃຈມຕີຫຼັກອີກປະການໜຶ່ງຕໍ່ຫຼັກການທີ່ວ່າປະຫວັດສາດຂອງອິດສະຣາເອນໂບຮານເປັນພາບປະກອບຂອງປະ
ຫວັດສາດອິດສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່
ໄດ້ຖືກຄິດປະດິດຂຶ້ນໂດຍພວກເຢຊູອິດໃນຊ່ວງປະຫວັດສາດແຫ່ງການປະຕິຮູບຕອບໂຕ້,
ແລະມັນປະກອບດ້ວຍການຍອມຮັບແນວຄວາມຄິດວ່າປະຫວັດສາດຂອງອິດສະຣາເອນໂບຮານຖືກເຮັດຊ້ຳອີກ.
ຄຳຕົວະຂອງພວກເຢຊູອິດກໍ່ຄືວ່າ ປະຫວັດສາດນັ້ນຖືກເຮັດຊ້ຳຄືນຢ່າງຕາມຕົວອັກສອນ
ບໍ່ແມ່ນຖືກເຮັດຊ້ຳຄືນໃນທາງຜ່າຍວິນຍານ.
ຄຳຕົວະນັ້ນໄດ້ຖືກຄິດປະດິດຂຶ້ນເປັນວິທີໜຶ່ງເພື່ອຂັດຂວາງຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າ
ສັນຕະບາບາແຫ່ງໂຮມແມ່ນບໍ່ລະບັກຕໍ່ພຣະຄຣິດຕາມຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ,
ເພາະຄຳສອນນັ້ນຍອມຮັບຄວາມຈິງວ່າໃນວັນສຸດທ້າຍຈະມີບໍລະບັກຕໍ່ພຣະຄຣິດ,
ແຕ່ມັນໂຕ້ແຍ້ງວ່າບໍ່ລະບັກຕໍ່ພຣະຄຣິດນັ້ນຖືກແທນຄວາມໂດຍອຳນາດທີ່ເປັນຕົວຈິງ,
ບໍ່ແມ່ນອຳນາດຜ່າຍວິນຍານ. ດັ່ງນັ້ນ ຍິ່ງໃສ່ເພນໃນພຣະນິມິດບົດ 17, ຜູ້ທີ່ມີຄຳວ່າ "ລັກລັບ ບາບໂລນ"
ຂຽນຢູ່ເທິງໜ້າຜາກຂອງນາງ, ກໍ່ຈະເປັນຍິ່ງໃສ່ເພນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ລຸກຂຶ້ນໃນແຜ່ນດິນບາບໂລນຕາມຕົວອັກສອນ,
ຊຶ່ງໃນບົດຈຸບັນຄືອີກ.

"ຜູ້ທີ່ເກີດຄວາມສັບສົນໃນຄວາມເຂົ້າໃຈພຣະວະຈະນະ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ອາດເຫັນຄວາມໝາຍຂອງອັນຕຣິດ,
ຈະຕັ້ງຕົນຢູ່ຜ່າຍຂອງອັນຕຣິດຢ່າງແນ່ນອນ." Kress Collection, 105.

ສັນຕະບາບາແມ່ນບຸກຄົນຈິງຕາມຕົວອັກສອນ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງອຳນາດຈິງຕາມຕົວອັກສອນ
(ຄຣິສຕະຈັກຄາທອລິກ)
ແຕ່ທ່ານແລະອົງການຂອງທ່ານໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ທາງຄຳພະຍາກອນໂດຍບາບໂລນຕາມຕົວອັກສອນ ແລະຈະສາມາ
ດຖືກລະບຸໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງກໍ່ຕໍ່ເມື່ອຫົວຂໍ້ເລື່ອງບໍ່ລະບັກແຫ່ງພຣະຄຣິດຖືກນຳສະເໜີໃນຖານະເປັນການສຳເລັດ
ຜ່າຍວິນຍານຂອງແບບຢ່າງຕາມຕົວອັກສອນ. ໂປໂລໄດ້ລະບຸວ່າ
ອິດສະຣາເອນຕາມຕົວອັກສອນເປັນພາບປະກອບຂອງອິດສະຣາເອນຜ່າຍວິນຍານ
ແຕ່ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງທາງຄຳພະຍາກອນອັນໃໝ່ທີ່ທ່ານໄດ້ນຳສະເໜີ

ເພາະວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງທ່ານໂດຍທົ່ວໄປໄດ້ອີງຢູ່ເທິງພຣະຄຳເພີດົມ
ແລະຄຳພະຍານຂອງທ່ານກໍມີພື້ນຖານຢູ່ນັ້ນ.

ດັ່ງນີ້ອີງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະມະຫາກະສັດແຫ່ງອົດສະຕຣາເລ ແລະພຣະຜູ້ຖ່າຂອງເຂົາ ຄື
ພຣະຢາເວຈອມໂຍທາ ຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ດົນ ແລະ ເຮົາເປັນຜູ້ສຸດທ້າຍ;
ນອກຈາກເຮົາແລ້ວບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ. ແລະຜູ້ໃດເລົ່າຈະຮ້ອງປະກາດໄດ້ໝື່ນເຮົາ, ແລະຈະປະກາດມັນ
ແລະຈັດລຽງມັນໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ຕັ້ງແຕ່ເຮົາໄດ້ສະຖາປະນາຊົນຊາດໂບຮານ? ສ່ວນສົງທຶກຳລັງຈະມາ
ແລະສົງທຶກຈະບັງເກີດຂຶ້ນ, ໃຫ້ພວກເຂົາສະແດງແກ່ພວກເຂົາເຖິດ. ຢ່າຢ້ານເລີຍ ແລະຢ່າຄວັນກົວ:
ເຮົາໄດ້ບໍ່ອອກເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນ ແລະໄດ້ປະກາດມັນແລ້ວດອກຫຼີ
ພວກເຈົ້າເປັນພະຍານຂອງເຮົານັ້ນແຫຼະ. ມີພຣະເຈົ້າອື່ນນອກຈາກເຮົາຫຼີ? ແມ່ນແລ້ວ, ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າອື່ນ;
ເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກຜູ້ໃດເລີຍ. ອີສາຢາ 44:6–8.

ພວກເຮົາຈະຕ້ອງເປັນພະຍານຂອງພຣະຄຣິດ ດັ່ງເຊັ່ນທ່ານໂປໂລ ວ່າ ພຣະອານາພາແລະພຣະໂອເມກາ
ໄດ້ຊົງກຳນົດບ່ຽງແຕ່ອົດສະຕຣາເລໃນສະໄໝບູຮານເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຊົນຊາດບູຮານທັງບວງທົມຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ
ໃຫ້ເປັນສັນຍາລັກເພື່ອສະແດງ “ສົງທຶກຫຼາຍທຶກຳລັງຈະມາເຖິງ” ເໝືອນຜູ້ທັງຫຼາຍທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນວັນສຸດທ້າຍ.
ທ່ານໂປໂລເປັນຜູ້ຊ່ຽວຊານໃນພຣະສັນຍາເດີມ ແລະທ່ານໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນໃຫ້ເປັນຂໍ້ອ້ອມຕໍ່ທາງຄຳພະຍາກອນລະ
ຫວ່າງຍຸກສະໄໝແຫ່ງອົດສະຕຣາເລຕາມຕົວອັກສອນ ແລະອົດສະຕຣາເລຝ່າຍວິນຍານ.
ບັນດາຂໍ້ຂຽນຂອງທ່ານນັ້ນແຫຼະ ທີ່ໄດ້ນຳທາງຜູ້ທັງຫຼາຍທີ່ເຂົ້າໃຈການເພີ່ມພູນຂອງຄວາມຮູ້ໃນເວລາສຸດທ້າຍ
ໃນປີ 1798 ແລະໃນປີ 1989 ດ້ວຍ.

ບາບໂລນໃນສະໄໝບູຮານຕາມຄວາມໝາຍຕົວອັກສອນ, ບັນດາບຸດແຫ່ງຕາເວັນອອກໃນສະໄໝບູຮານ,
ອີຢິບໃນສະໄໝບູຮານ, ກຣີກໃນສະໄໝບູຮານ, ແລະອານາຈັກເມໂດ-ເປີເຊຍໃນສະໄໝບູຮານ
ເປັນສັນຍາລັກຂອງອານາດຝ່າຍວິນຍານໃນວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກ.
ສັນຍາລັກບູຮານເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນສົງຕາມຕົວອັກສອນທີ່ມາກ່ອນ
ແລະເປັນຕົວແທນຂອງສົງຝ່າຍວິນຍານທີ່ຕິດຕາມມາພາຍຫຼັງ. ໂປໂລເຖິງຂຶ້ນລະບຸວ່າ
ອາດາມຕາມຕົວອັກສອນນັ້ນເປັນສັນຍາລັກຂອງອາດາມຝ່າຍວິນຍານ (ຜູ້ຊົງຄືພຣະຄຣິດ).

ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງມີຂຽນໄວ້ວ່າ, ອາດາມຄົນທຳອິດໄດ້ກ້າຍເປັນຈົດວິນຍານທີ່ມີຊີວິດ;
ອາດາມຄົນສຸດທ້າຍໄດ້ກ້າຍເປັນພຣະວິນຍານຜູ້ປະທານຊີວິດ. ແຕ່ວ່າ
ສົງທິເປັນຝ່າຍວິນຍານນັ້ນບໍ່ໄດ້ມາກ່ອນ; ສົງທິເປັນຝ່າຍທຳມະຊາດມາກ່ອນ,
ແລະຕໍ່ມາຈຶ່ງເປັນຝ່າຍວິນຍານ. ຄົນທຳອິດແມ່ນມາຈາກແຜ່ນດິນ, ເປັນດິນ;
ຄົນທີສອງແມ່ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈາກສະຫວັນ. ຄົນທີເປັນດິນເປັນຢ່າງໃດ,
ບັນດາຜູ້ທີ່ເປັນດິນກໍເປັນຢ່າງນັ້ນດ້ວຍ; ແລະພຣະອົງຜູ້ມາຈາກສະຫວັນເປັນຢ່າງໃດ,
ບັນດາຜູ້ທີ່ເປັນຝ່າຍສະຫວັນກໍເປັນຢ່າງນັ້ນດ້ວຍ. ແລະດັ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ສ້ອມພາບລັກຂອງຜູ້ທີ່ເປັນດິນແລ້ວ,
ເຮົາກໍຈະໄດ້ສ້ອມພາບລັກຂອງພຣະອົງຜູ້ມາຈາກສະຫວັນດ້ວຍ. 1 ໂກຣິນໂທ 15:45–49.

ມີບົດຮຽນອັນເລິກຊຶ້ງຫຼາຍປະການທີ່ໂປໂລກຳລັງສອນເກືອບກັບອາດາມຜູ້ທຳອິດແລະອາດາມຜູ້ສຸດທ້າຍ,
ແຕ່ພວກເຮົາພຽງແຕ່ກຳລັງຊີ້ໃຫ້ເຫັນຫຼັກການທີ່ທ່ານໄດ້ວາງໄວ້ຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງຫຼາຍໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້
ເມື່ອທ່ານກ່າວວ່າ, “ສົງທິເປັນຝ່າຍວິນຍານນັ້ນບໍ່ໄດ້ມາກ່ອນ, ແຕ່ແມ່ນສົງທິເປັນທຳມະຊາດ;
ແລະພາຍຫຼັງຈຶ່ງເປັນສົງທິເປັນຝ່າຍວິນຍານ.” ສົງທິເປັນຕົວອັກສອນ ຊຶ່ງໂປໂລໄດ້ລະບຸໃນທຶນວ່າເປັນ
“ທຳມະຊາດ” ນັ້ນມາກ່ອນ, ແລະສົງທິເປັນຝ່າຍວິນຍານແມ່ນມາພາຍຫຼັງ.
ອົດສະຕຣາເລຕາມຕົວອັກສອນໄດ້ມາກ່ອນ, ແລະເປັນຕາມທຳມະຊາດ, ແລະອົດສະຕຣາເລຝ່າຍວິນຍານມາ
“ພາຍຫຼັງ.”

ບາບໂລນຕາມຕົວອັກສອນເກດີຂຶ້ນກ່ອນບາບໂລນຜ່າຍວິນຍານ.

ປະເດັນສຳຄັນຖັດໄປທີ່ໄດ້ຮັບການເນັ້ນໃນບົດຂຽນຂອງໂປໂລ ຄືຈຸດເວລາໃນປະຫວັດສາດທີ່ການປ່ຽນຈາກຄວາມໝາຍຕາມຕົວອັກສອນໄປສູ່ຄວາມໝາຍຜ່າຍວິນຍານຈະຕ້ອງຖືກນຳມາປະຍຸກຕໍ່ໃຊ້. ນັ້ນຄືຊ່ວງເວລາແຫ່ງການທົນທຸກເທິງໄມ້ກ້າງແຂນ ເມື່ອການປ່ຽນແປງທາງຄຳພະຍາກອນຈາກຄວາມໝາຍຕາມຕົວອັກສອນໄປສູ່ຄວາມໝາຍຜ່າຍວິນຍານຖືກຊີ້ບອກໄວ້.

ເພາະວ່າພວກທ່ານທັງປວງເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍຄວາມເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດເຢຊູ,
ເພາະວ່າພວກທ່ານທັງຫຼາຍເທົ່າທີ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາເຂົ້າໃນພຣະຄຣິດ ກໍໄດ້ສວມພຣະຄຣິດ.
ບໍ່ມີທັງຢົວຫຼືກິຣິກ ບໍ່ມີທັງທາດຫຼືໄທ ບໍ່ມີທັງຊາຍຫຼືຍິງ
ເພາະວ່າພວກທ່ານທັງປວງເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນໃນພຣະຄຣິດເຢຊູ,
ແລະຖ້າພວກທ່ານເປັນຂອງພຣະຄຣິດ ພວກທ່ານກໍເປັນເຊື່ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ
ແລະເປັນທາຍາດຕາມພຣະສັນຍາ. ຄາລາເຕຍ 3:26–29.

ບໍ່ສຳຄັນວ່າສິດແຫ່ງການເກດີຂອງທ່ານຈະເປັນຢ່າງໃດ; ຖ້າແລະເມື່ອທ່ານຍອມຮັບພຣະຄຣິດ, ເມື່ອນັ້ນທ່ານກໍເປັນເຊື່ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ. ທ່ານບໍ່ແມ່ນອິດສະຣາເອນຕາມເນື້ອໜັງ; ທ່ານແມ່ນອິດສະຣາເອນຜ່າຍວິນຍານ. ການຜ່ານຈາກສະພາບຕາມເນື້ອໜັງໄປສູ່ສະພາບຜ່າຍວິນຍານນັ້ນ ຄືໄມ້ກ້າງແຂນ. ໂປໂລໄດ້ແບ່ງມະນຸດຊາດອອກເປັນສອງຈຳພວກ. ແຕ່ລະຈຳພວກມີພັນທະສັນຍາຂອງຕົນເອງ, ແລະແຕ່ລະຈຳພວກກໍເປັນຜູ້ສືບເຊື່ອສາຍຈາກອັບຣາຮາມ. ແຕ່ລະຈຳພວກມີນິຍົມໜຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຄອບຄົວແລະພັນທະສັນຍາຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ລະຄົນຈະເປັນບຸດຂອງອາດາມຕາມເນື້ອໜັງ ຫຼືອາດາມຜ່າຍວິນຍານ.

ເພາະວ່າມີຄຳຂຽນໄວ້ວ່າ ອັບຣາຮາມມີບຸດສອງຄົນ, ຄົນໜຶ່ງເກດີຈາກແມ່ຍິງທາດ,
ແລະອີກຄົນໜຶ່ງເກດີຈາກແມ່ຍິງເສລີ. ແຕ່ບຸດຜູ້ທີ່ເກດີຈາກແມ່ຍິງທາດນັ້ນ ໄດ້ເກດີຕາມເນື້ອໜັງ;
ສ່ວນບຸດຜູ້ທີ່ເກດີຈາກແມ່ຍິງເສລີນັ້ນ ເກດີຕາມພຣະສັນຍາ. ເຫດການເຫຼົ່ານີ້ເປັນອຸປະມາໄມຍ:
ເພາະວ່າແມ່ຍິງທັງສອງນີ້ໝາຍເຖິງພັນທະສັນຍາສອງປະການ; ປະການໜຶ່ງມາຈາກພູຊີນາຍ
ຊຶ່ງໃຫ້ກຳເນີດເປັນທາດ, ແລະນາງນັ້ນຄື ຮາກາ. ເພາະວ່າຮາກາຄືພູຊີນາຍໃນດິນແດນອາຣາເບຍ,
ແລະກົງກັບເຢຣູຊາເລັມໃນບັດຈຸບັນ ເພາະວ່ານາງຕັກຢູ່ໃນສະພາບທາດພ້ອມກັບລູກທັງຫຼາຍຂອງນາງ.
ແຕ່ເຢຣູຊາເລັມຊຶ່ງຢູ່ເບື້ອງເທິງນັ້ນເປັນເສລີ, ແລະນາງເປັນແມ່ຂອງພວກເຮົາທຸກຄົນ.
ເພາະວ່າມີຄຳຂຽນໄວ້ວ່າ, ຈົ່ງຊົມຊົມຍົນດີເຖດີ, ໂອ ຍິງເປັນໝັນຜູ້ບໍ່ໄດ້ອອກລູກ;
ຈົ່ງປະທຸຂຶ້ນແລະຮ້ອງດັງເຖດີ, ເຈົ້າຜູ້ບໍ່ເຄີຍເຈັບຄັນຄອດ;
ເພາະວ່າຍິງຜູ້ຖືກປະຖົມນັ້ນມີລູກຫຼາຍກວ່າຍິງຜູ້ມີຜົວ. ບັດນີ້ ພົນອ້າງທັງຫຼາຍ,
ພວກເຮົາກໍເປັນລູກແຫ່ງພຣະສັນຍາເໝືອນດັ່ງອີຊາກ. ແຕ່ໃນເວລານັ້ນ
ຜູ້ທີ່ເກດີຕາມເນື້ອໜັງໄດ້ຂຶ້ນແຫ່ງຜູ້ທີ່ເກດີຕາມພຣະວິນຍານສັນໃດ, ບັດນີ້ກໍເປັນຢ່າງນັ້ນສັນນັ້ນ.
ແຕ່ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? “ຈົ່ງຂັບໄລ່ແມ່ຍິງທາດນັ້ນກັບລູກຂອງນາງອອກໄປ;
ເພາະວ່າບຸດຂອງແມ່ຍິງທາດຈະບໍ່ໄດ້ເປັນທາຍາດຮ່ວມກັບບຸດຂອງແມ່ຍິງເສລີ.” ເຫດສະນັ້ນ,
ພົນອ້າງທັງຫຼາຍ, ພວກເຮົາບໍ່ແມ່ນລູກຂອງແມ່ຍິງທາດ, ແຕ່ເປັນລູກຂອງແມ່ຍິງເສລີ. ຄາລາເຕຍ
4:22–30.

ໃນຊ່ວງເວລາແຫ່ງໄມ້ກ້າງແຂນ ສິ່ງທີ່ເປັນຕົວຈິງແບບດັງເດີມໃນສະໄໝບູຮານ
ໄດ້ກ້າຍເປັນສັນຍາລັກຂອງຜ່າຍວິນຍານໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່.
ອັກຄະສາວົກໂປໂລໄດ້ຊີ້ແຈງຄວາມຈິງຜ່າຍຄຳພະຍາກອນອັນສຳຄັນເຫຼົ່ານີ້ ຊຶ່ງໄດ້ເປີດທາງໃຫ້ William Miller
ສ້າງໂຄງຮ່າງຂອງອຳນາດສອງຜ່າຍຜູ້ນຳຄວາມຮ້າງເປົ້າມາສູ່
ໂດຍລາວໄດ້ອ່າໃສ່ໂຄງຮ່າງນັ້ນເປັນພົ້ນຖານສຳລັບຂໍ້ສະຫຼຸບຜ່າຍຄຳພະຍາກອນທັງໝົດຂອງລາວ.
ພາລະເກດີດຽວກັນທີ່ອັກຄະສາວົກໂປໂລໄດ້ກະທຳນັ້ນ
ກໍແມ່ນສິ່ງທີ່ຊີ້ບອກອຳນາດສາມຜ່າຍຜູ້ນຳຄວາມຮ້າງເປົ້າມາສູ່

ຊຶ່ງເປັນໂຄງຮ່າງສຳລັບຂັ້ນຖານຜ່າຍຄຳພະຍາກອນທັງໝົດຂອງ Future for America.

ໂຄງຮ່າງແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງມື້ນີ້ລົງກັບການເພີ່ມພູມຂຶ້ນແຫ່ງຄວາມຮູ້
ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍນິຕິເໝາະນຳອຸໂລໃນບົດທົດຈັດ, ແບດ ແລະ ເກົ້າ ນັ້ນ
ຕັ້ງຢູ່ເທິງການຄົ້ນພົບຂອງລາວວ່າ "ສັງປະຈຳວັນ" ໃນພຣະທຳດານຕອນເປັນຕົວແທນຂອງໂຣມນອກຮົດ.
ລາວໄດ້ຄົ້ນພົບສິ່ງນັ້ນໃນຈົດໝາຍສະບັບທຳອິດຂອງໂປໂລເຖຽງຊາວເທສະໂລນິກາ.
ຄວາມເຂົ້າໃຈນັ້ນແມ່ນຄວາມຈິງຫຼັກທີ່ຖືກລະບຸໄວ້ໃນຄວາມສຳພັນກັບ "ຄວາມຕົວະ" ໃນຄຳພະຍາກອນ,
ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຄວາມຫຼົງຜິດອັນແຮງກຳມາເຖຽງຊາວແອດເດນຕີສວັນທົດຈັດໃນວັນສຸດທ້າຍ.

ໃນບົດຕໍ່ໄປ ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສາຂອງເຮົາກ່ຽວກັບການເພີ່ມພູມຂອງຄວາມຮູ້
ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍນິຕິເໝາະນຳອຸໂລ ໂດຍການພິຈາລະນາສົງຄາມ Miller
ໄດ້ຮັບຮູ້ໃນຈົດໝາຍຂອງໂປໂລ.

"ພຣະອົງຜູ້ອອດພຣະເນດເຫັນລັກລັງໄປໃຕ້ພື້ນຜິວ ຜູ້ຊົງອ່ານຫົວໃຈຂອງມະນຸດທຸກຄົນ
ຕັດວ່າເຖິງບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງອັນຫຼວງຫຼາຍວ່າ: 'ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ທຸກໃຈ ຫຼື
ຕົກຕະລົງເນື່ອງດ້ວຍສະພາບທາງສັນທຳ ແລະ ທາງຈິດວິນຍານຂອງຕົນ.' ແທ້ຈິງແລ້ວ
ພວກເຂົາໄດ້ເລືອກທາງຂອງຕົນເອງ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງພວກເຂົາຍືນດີໃນສິ່ງອັນນຳກຽດຊັງຂອງຕົນ.
ເຮົາກໍ່ຈະເລືອກຄວາມຫລົງຜິດຂອງພວກເຂົາເໝືອນກັນ ແລະ
ຈະນຳຄວາມພິພອກເຂົ້າຍ້ານກົວມາເຖິງພວກເຂົາ; ເພາະເມື່ອເຮົາເອີ້ນ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຕອບ; ເມື່ອເຮົາກ່າວ
ພວກເຂົາກັບຟັງ: ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ກະທຳຄວາມຊົ່ວຢູ່ຕໍ່ໜ້າຕາຂອງເຮົາ ແລະ ໄດ້ເລືອກສົງຄາມເຮົາບໍ່ພໍໃຈ.'
'ພຣະເຈົ້າຈະຊົງສົງຄວາມຫລົງຜິດອັນຮຸນແຮງມາເຖິງພວກເຂົາ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອຄຳມຸສາ,'
'ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮັກແຫ່ງຄວາມຈິງ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນ,'
'ແຕ່ພໍດີໃຈໃນຄວາມອະທຳ.' ເອຊາຍາ 66:3, 4; 2 ເທຊະໂລນິກ 2:11, 10, 12."

ພຣະອາຈານຈາກສະຫວັນໄດ້ຊົງຖາມວ່າ:

"ຈະມີການຫລອກລວງອັນໃດອີກທີ່ແຮງກວ່ານີ້ສາມາດຊັກຈົດໃຈໄດ້
ນອກຈາກການແສ້ງວ່າທ່ານກຳລັງກະສ້າງຢູ່ເທິງຮາກຖານທີ່ຖືກຕ້ອງ
ແລະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຮັບເອົາການງານຂອງທ່ານ ໃນຂະນະທີ່ແທ້ຈິງແລ້ວ
ທ່ານກຳລັງກະທຳຫລາຍສິ່ງຕາມນະໂຍບາຍຂອງໂລກ ແລະກຳລັງເຮັດບາບຕໍ່ພຣະເຢໂຮວາ? ໂອ,
ນີ້ເປັນການຫລອກລວງອັນໃຫຍ່ຫລວງແທ້ໆ, ເປັນຄວາມຫລົງຜິດອັນດັງດູດໃຈ,
ຊຶ່ງເຂົ້າຄອບຄອງຈົດໃຈເມື່ອມະນຸດຜູ້ທີ່ເຄີຍຮູ້ຈັກຄວາມຈິງ
ກັບເຂົ້າໃຈຮູບແບບແຫ່ງຄວາມຊອບທຳວ່າເປັນພຣະວິນຍານແລະລົດເດດຂອງມັນ;
ເມື່ອພວກເຂົາຄິດວ່າຕົນເອງຮ່ຳລວຍ ແລະເພີ່ມພູມດ້ວຍຊັບສິນ ແລະບໍ່ຕ້ອງການສົງໃດເລີຍ,
ໃນຂະນະທີ່ແທ້ຈິງແລ້ວ ພວກເຂົາຂັດສົນໃນທຸກສິ່ງ." Testimonies, volume 8, 249, 250.